

РЕШЕНИЕ

№ 414

гр. София, 25.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3976** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на адв. В. А., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РА-18-07/05.03.2020г. на главния архитект на Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.57а, ал.1, т.6, ал.3, ал.6 и ал.7 във вр. с чл.57 ЗУТ, е наредено на [фирма] да премахне незаконосъобразно поставен рекламен елемент: „Рекламен елемент - билборд“, намиращ се в близост до югозападната граница на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.4354.580, урегулиран поземлен имот (УПИ) XII-167, 251 „За офис сграда, магазини, заведения за обществено хранене и сервиз за услуги“, местността „ж.к. Л. – разширение – запад“, с административен адрес на [улица].

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена от некомпетентен орган, при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона. Поддържа, че процесният рекламен елемент – билборд е поставен в съответствие с одобрен проект от 31.01.2007г. и Разрешение за монтаж (РМ) №64/22.02.2007г. Изтъква, че РМ е издадено преди да влезе в сила Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО, приета с Решение №24 по Протокол №4/20.12.2007г. на Столичния общински

съвет (СОС, Наредбата от 2007г.). При това твърди, че РМ №64/2007г. на два броя рекламни елементи тип „билборд“ е безсрочно, тъй като към него е приложима нормата на §10 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Наредбата от 2007г. Сочи, че с Разрешение за поставяне №130/29.05.2015г. е удължен срокът на РМ №64/2007г. за два броя рекламни елементи, съгласно проекта, одобрен през 2007г., а не както е възприел административният орган съгласно проект, одобрен през 2015г. Претендира, че изискванията за отстояние, установени с Приложение №1 към чл.4 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО, приета с Решение на СОС №717 по Протокол №71/06.11.20014г. (НПОРИМДЕРД) са неприложими към процесния случай, тъй като заявлението за удължаване на срока за поставянето на двата билборда в собствения му имот, е подадено преди въвеждането им. Счита, че оспорваната Заповед е издадена на ненадлежащ адресат, съгласно чл.57а, ал.4 ЗУТ, тъй като на административния орган е бил известен фактът, че ползвател на рекламния елемент е друг търговец – [фирма]. Чрез процесуалния си представител адв. А. моли съда да отмени Заповед №РА-18-07/05.03.2020г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото – за държавна такса и за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата. В писмено становище с вх. №12708/14.05.2020г. и чрез процесуалния си представител юрк. К. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. №АХ-94-00-79/04.10.2006г. [фирма] е сезирало главния архитект на СО с искане за одобряване на схема за разполагане на 2 бр. рекламни елементи в УПИ Х₁₅₁₂, кв.64, м. „ж.к. Л. – разширение запад“ (л.82). Според отбелязването към Заявлението са били представени: документ за собственост на имота, Скица и Мотивирано предложение.

С Решение по т.14 по Протокол №ЕС-Д-10/25.01.2007г. Общинският експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) е дал изрично съгласие за одобряване и издаване на РМ на рекламни съоръжения – билборд, разположени в собствен УПИ Х₁₅₁₂, кв.64, м. „ж.к. Л. – разширение запад“ по заявлението на [фирма] с вх. №АХ-94-00-79/06 (л.65-69).

Въз основа на Решението на ОЕСУТ и проект, одобрен на 31.01.2007г., главният архитект на СО е издал на [фирма] РМ №64/22.02.2007г. за разполагане на два броя рекламно-информационни елементи в УПИ Х₁₅₁₂, кв.64, м. „ж.к. Л. – разширение запад“, на основание чл.56 ЗУТ (л.140).

Със Заявление с вх. №АХ-94-00-79/13.06.2014г. жалбоподателят [фирма] е поискал от главния архитект на СО да бъде актуализирано разрешението за поставяне на 2 бр. рекламно-информационни елементи: „билбордове“ в имота на [улица]. Според отбелязването към заявлението са били представени: документ за собственост на

имота; РМ и Конструктивно становище (л.131-139).

С Решение по т.10 по Протокол №ЕС-Д-15/05.03.2015г. ОЕСУТ е дал съгласие за продължаване на разрешението за поставяне на два броя рекламни елементи с площ 24 м² в УПИ XII_{1675, 1677}, кв.64б, м. „ж.к. Л. – разширение запад“ по Заявление с вх. №АХ-94-00-79/04.10.2006г.

На 29.05.2015г. главният архитект на СО е издал на [фирма] Разрешение за поставяне (РП) №130 за удължаване на срока на РМ №64/22.02.2007г. за срок не повече от 10 години, съгласно проект, одобрен на 31.07.2007г.

На 11.02.2020г. длъжностни лица на Дирекция „Общински строителен контрол“ са извършили проверка на обект: „Рекламен елемент – билборд“, намиращ се в близост до югозападната граница на ПИ с идентификатор 68134.4354.580, УПИ XII_{167, 251} „за офис сграда, магазини, заведения за обществено хранене и сервиз за услуги“, местността „ж.к. Л. – разширение – запад“, с административен адрес на [улица]. Не е спорно по делото, че проверката е била извършена в отсъствие на собственика на имота - [фирма], който извод се налага и от положените подписи под съставения Констативен акт (КА) №1/11.02.2020г. (л.31-34). Според отразените в КА установявания рекламният елемент е поставен без правно основание, тъй като РМ №64/22.02.2007г. е с изтекъл срок. В акта е прието, че издаденото впоследствие РП №130/2015г. е за един брой рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м. (8/3 м.) в северната част на имота, непосредствено до ПИ с идентификатор 68134.4354.696, съгласно одобрена скица с указан начин на поставяне от 29.05.2015г. КА от 11.02.2020г. е бил връчен на жалбоподателя на 17.02.2020г. с известие за доставяне (обратна разписка) №ИД PS 1040 08АІТО 3 (л.41). Срещу отразените в акта констатации жалбоподателят е представил писмено Възражение с вх. №САГ20-ТК00-211/19.02.2020г. (л.42, 43), което е било обсъдено от административния орган, но е прието за неоснователно.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РА-18-07/05.03.2020г.

За установяване на релевантни за спора факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Констативен протокол (КП) №КП-19-0024477/23.08.2019г. (л.46, 47); Покана до [фирма] (л.15, 16); Учредителен акт на Е. [фирма] (л.35-39); Скица с указан начин на поставяне от 29.05.2015г. (л.178).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.57а, ал.3 във вр. с чл.215, ал.1 ЗУТ. Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на процесната Заповед, и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.215, ал.4 ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РА-18-07/05.03.2020г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на кмета на СО, изменена и допълнена със Заповед №СОА19-РД09-934/01.07.2019г., с която на основание §1, ал.3

от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, кметът на СО е предоставила на главния архитект правомощие да издава Заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗУТ, на основание чл.57а, ал.3 ЗУТ (т.1.35)._

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени в чл.57а ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна. В съответствие с разпоредбата на ал.2 на чл.57а ЗУТ Заповедта е издадена въз основа на КА №1/11.02.2020г., съставен от длъжностни лица на СО, Дирекция „Общински строителен контрол“. КА е бил редовно връчен на дружеството, което се е възползвало от възможността да изложи възраженията си срещу отразените в него констатации.

Съдът намира обаче, че при постановяване на процесната Заповед са били нарушени основни принципи на административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало, довело в крайна сметка до неправилно прилагане на материалноправните норми.

Съгласно чл.57, ал.1 и ал.3 ЗУТ върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално- декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл.13а или по чл.56, ал.2.

Основанията за премахване на обектите по чл.57 - рекламни, информационни и монументално- декоративни елементи, са регламентирани в чл.57а, ал.1. Такова основание, съгласно т.6 – посочена като правно основание за издаване на административния акт, е изтичането на срока на схемата и/или на разрешението за поставяне.

Необоснован със събраните в административното и в съдебното производство писмени доказателства е изводът на административния орган, че по отношение на процесния рекламен елемент: билборд, в близост до югозападната граница на УПИ XII-167, 251 „За офис сграда, магазини, заведения за обществено хранене и сервиз за услуги“, е изтекъл срокът за поставянето му с РМ №64/22.02.2007г.

С приетите писмени доказателства се установява, че срокът на РМ от 2007г. въз основа на което процесният рекламен елемент е бил поставен в собствения на жалбоподателя имот, е бил продължен с РП №130/29.05.2015г. Противно на изложеното в административния акт РП е издадено въз основа на одобрения проект от 31.07.2007г., а не съгласно Скица с указан начин на поставяне от 29.05.2015г. Действително в РП №130/2015г. е използвано ед. число – рекламен елемент (а не рекламни елементи) с едностранна рекламна площ 24 кв.м., но от друга страна в условията при които е издадено, изрично е записано, че с него се удължава срокът на РМ №64/22.02.2007г., с което е дадено разрешение за поставяне на два броя рекламно-информационни елементи в съответствие с проект, одобрен на 31.01.2007г. Освен това РП от 2015г. препраща към Решението на ОЕСУТ от 05.03.2015г. (т.10 по Протокол №ЕС-Д-15). С цитирания акт на ОЕСУТ е дадено изрично съгласие за продължаване на срока на разрешението за поставяне на 2 броя рекламни елементи с площ 24 кв.м. в УПИ XII-1675, 1677, кв.64-Б по плана на м. „Л. разширение – запад“, без да е обсъждано съответствие на двата рекламни елемента с изискванията, установени в НПОРИМДЕРД.

Скицата, с указан начин на поставяне с дата 29.05.2015г. съдът приема, че е неотнормирана към процесния случай, тъй като не е приложение и неразделна част от РП №130/29.05.2015г. и няма данни административният орган да я е взел предвид при

издаването му. Същата е идентична с тази, одобрена през 2007г. въз основа на която е било издадено и РМ, с единствената разлика, че в нея на ръка е дописано „Важи за РЕ 1“, без да е ясно кога и от кого е извършено това дописване и на какво основание. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е бил уведомен за „промяната“ в РП и, че същото е относимо към единия от двата рекламни елементи, разположени в имота му.

Неотнормирани към настоящия случай са и доводите, изложени в административния акт и по същество на спора, че срокът на РМ от 2007г. е изтекъл на 20.12.2008г., доколкото към момента на издаването му е в сила РП №130/2015г., издадено за срок от 10г. Не може да бъде възложен в тежест на жалбоподателя фактът, че при издаване на действащото РП не са били отчетени специфичните изисквания на НПОРИМДЕРД, в сила от 06.11.2014г., включително техническите правила за поставяне на преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи и елементи на градско обзавеждане, установени в Приложение №1 към чл.4. Несъответствието на рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи с изискванията за поставяне, установени в ЗУТ и в НПОРИМДЕРД, е основание за премахването им по реда на чл.57а, ал.1, т.3 и/или т.8 ЗУТ, като за целта административният орган следва да изложи конкретни мотиви относно констатираното несъответствие, в какво се изразява, кой е нормативният акт, с който поставеният елемент влиза в противоречие и т.н., които при спор могат да бъдат проверени относно тяхната законосъобразност.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че ЗАПОВЕД № РА-18-07/05.03.2020г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 2000 (две хиляди) лева, съгласно представения Договор за правна защита и съдействие бл. №846576/10.12.2020г. и на основание чл.78, ал.5 ГПК присъжда възнаграждение в размер на 900 (деветстотин) лева, съгласно чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.215, ал.7 ЗУТ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №РА-18-07/05.03.2020г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от 900 (деветстотин) лева – разноски по адм. дело №3976/2020г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова